

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Jána Mihala na neverejnom zasadnutí v Bratislave 23. mája 2007 v trestnej veci obvineného **L. G.** pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) a iné, vedenej na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 2 T 57/04, o dovolaní, ktoré podal obvinený L. G., zastúpený obhajkyňou JUDr. E. B., advokátkou v B., proti uzneseniu Krajského súdu z 21. marca 2006, sp. zn. 3 To 18/2006, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného L. G. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede z 31. októbra 2005, sp. zn. 2 T 54/04, obvinený L. G. bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 202 ods. 1 Tr. zák. a trestného činu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 221 ods. 1 Tr. zák.

Tieto delikty obvinený spáchal v podstate tak, že

v obci O. 22. novembra 2003 spolu s ďalšími nezistenými osobami fyzicky napadli T. C., pričom údermi do hlavy a celého tela mu spôsobili pomliaždenie nosa a tržnú ranu ľavého obočia; jeho liečenie bolo spojené s práceneschopnosťou od 23. novembra do 9. decembra 2003.

Okresný súd za to obvinenému podľa § 202 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák., uložil úhrnný trest odňatia slobody na sedem mesiacov; podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., s použitím § 59 ods. 1 Tr. zák., výkon trestu bol podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby na dvadsaťštyri mesiacov. Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bol obvinený zaviazaný na náhradu škody v prospech T. C. v sume 1 050 Sk.

Odvolanie obvineného proti rozsudku okresného súdu uznesením Krajského súdu v Trnave z 21. marca 2006, sp. zn. 3 To 18/2006, podľa § 256 Tr. por. bolo zamietnuté.

Proti rozhodnutiu krajského súdu obvinený zastúpený obhajkyňou podal dovolanie s uplatnením jeho dôvodov podľa § 371 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Trestného poriadku.

Obvinený v dovolaní namietal, že podľa jeho názoru nebol súdmi riadne zistený skutkový stav veci, pričom rozobral a komentoval jednotlivé dôkazy a ich hodnotenie.

Obvinený v dovolaní namietal tiež nezákonné vykonanie dôkazov spočívajúce v tom, že zápisnice o výpovediach svedkov L. H., G. H. a A. N. v prípravnom konaní boli spísané v jazyku slovenskom, hoci na hlavnom pojednávaní uviedli, že vypovedali po maďarsky; slovenský jazyk údajne neovládajú dostatočne. Napriek tomu súdy výpovede týchto svedkov prijali za podklad pre svoje rozhodnutia, čo obvinený v dovolaní namietal.

Obvinený napokon v dovolaní namietal porušenie svojho práva na obhajobu, lebo súd nevykonal ním (obhajobou) navrhované dôkazy a neodstránil tiež nezrovnalosti vyplývajúce najmä z výpovedí poškodeného. Porušenie tohto práva však obvinený videl hlavne v tom, že rozhodnutie súdov je údajne založené na nesprávnom právnom posúdení skutku.

Dovolateľ preto navrhol, aby Najvyšší súd vyslovil porušenie zákona „v príslušných ustanoveniach“, aby rušil napadnuté rozhodnutia súdov a „prikázal vec na nové prerokovanie“.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), že bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), že bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Trestného poriadku) a že boli splnené aj ďalšie podmienky dovolania (§ 372 až § 373 Trestného poriadku); podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku však splnené neboli.

Tvrdenia dovolateľa o porušení jeho práva na obhajobu sú uvedené absolútne všeobecne a právne irelevantne, takže nie je možné ich prijať ako základ pre dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Okrem toho uvedené zákonné ustanovenie vyžaduje, aby právo na obhajobu bolo porušené zásadným spôsobom, čo v rozhodovanej veci netvrdí ani dovolateľ.

Tvrdenie dovolateľa, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku), taktiež nie je možné akceptovať. Namietané dôkazy boli jednak vykonané v prípravnom konaní a jednak dovolateľom uvádzané pochybenia nie sú až tak dramatické. Svedkovia L. a G. H., ako aj A. N., u ktorých sú uvedené nedostatky obvineným tvrdené, totiž na hlavnom pojednávaní nepopreli obsah ich výpovedí v prípravnom konaní, ale priamo sa na tieto odvolali.

Najvyšší súd okrem toho nemôže prijať uvádzané okolnosti ako základ pre dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Trestného poriadku,

lebo boli použité oneskorene. V zmysle § 371 ods. 3 Trestného poriadku totiž tieto dôvody nemožno použiť, ak tieto boli dovolateľovi známe už v pôvodnom konaní a nenamietal ich najneskôr v konaní pred odvolacím (krajským) súdom. Okolnosti vypočúvania spomínaných svedkov v prípravnom konaní boli obvinenému známe najneskôr od hlavného pojednávania vykonaného (etapovite) okresným súdom, ako o tom svedčí text dovolania; v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa však tieto okolnosti neboli namietané, rovnako ako údajné porušenie práva na obhajobu.

Z dovolania explicitne nevyplýva, v akom smere zistený skutok mal byť nesprávne právne posúdený, len z kontextu je možné vyvodiť, že namietaný je vôbec záver súdov o spáchaní predmetných trestných činov (skutku) obvineným. V tomto smere sa namieta nedostatočné zistenie skutkového stavu veci s poukazom na jednotlivé dôkazy; v podstate však dovolaním je namietané hlavne ich hodnotenie súdom prvého stupňa, resp. súdom odvolacím.

Najvyšší súd nemôže prijať ani tieto okolnosti zakladajúce podľa dovolania jeho dôvod, v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Podľa toho totiž správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Pokiaľ teda súdy nižšieho stupňa legálnym spôsobom zistili skutkový stav, dovolaním nie je možné skutkové závery skúmať či meniť, resp. domáhať sa toho; predmetom dovolacieho konania môžu byť len okolnosti právne.

Najvyšší súd na tomto základe preto rezultuje, že v rozhodovanej veci je stav zrejmeého nesplnenia dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, ako ich uvádza tento podaný mimoriadny opravný prostriedok; v zmysle § 385 ods 1 Trestného poriadku pritom dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Najvyšší súd preto po predbežnom preskúmaní dovolania a predložených spisov (§ 378 Trestného poriadku) na neverejnom zasadnutí dovolanie odmietol (§ 382 písm. c/ Trestného poriadku).

**P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je
prípustný.**

v Bratislave 23. mája 2007

**JUDr. Milan L i p o v s k ý, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť: